

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Бурлаченка Андрія Івановича про офіційне тлумачення
положень статті 124 Конституції України**

м. К и ї в
8 квітня 2004 року
№ 31-у/2004

Справа № 2-28/2004

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного
Суду України:

Селівона Миколи Федосовича – головуєчий,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича – суддя-доповідач,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина Бурлаченка
Андрія Івановича про офіційне тлумачення положень статті 124
Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Скомороху В.Є. та розглянувши
матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Бурлаченко А.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень статті 124 Конституції України. Необхідність в офіційному тлумаченні суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним застосуванням Господарським судом Одеської області, Одеським апеляційним господарським судом та Вищим господарським судом України положень статті 79 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України), яка передбачала зупинення провадження у справі в разі неможливості розгляду даної справи до вирішення пов'язаної з нею іншої справи органом, що вирішує господарські спори, або відповідного питання компетентними органами.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 29 березня 2004 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”; непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Як вбачається з матеріалів справи, Бурлаченко А.І. як суб'єкт підприємницької діяльності звернувся до Господарського суду Одеської області з позовом до Державної податкової інспекції у Овідіопольському районі Одеської області та Управління Державного казначейства в Одеській області про стягнення з Державного бюджету України заборгованості по податку на додану вартість на підставі податкової декларації на суму 15000 гривень.

Господарський суд Одеської області ухвалою від 21 березня 2003 року зупинив провадження у справі на підставі статті 79 ГПК України, а матеріали справи направив для перевірки Генеральній прокуратурі України. Як вважає Бурлаченко А.І., шляхом застосування статті 79 ГПК України і зупинення Господарським судом Одеської області розгляду справи йому відмовлено у праві на судовий захист, чим порушено його права, передбачені статтями 41, 55 Конституції України.

У подальшому справа переглядалася різними судовими інстанціями, і 13 лютого 2004 року Вищий господарський суд України прийняв постанову, згідно з якою зазначену справу направлено до Господарського суду Одеської області для розгляду по суті.

Неоднозначність застосування положень статті 79 ГПК України полягає, на думку Бурлаченка А.І., в тому, що зупинення провадження у справі робить залежним вирішення господарського спору від рішення іншого компетентного органу, який не здійснює правосуддя, тобто відбувається делегування функцій судів іншим органам.

4. Конституційний Суд України, розглядаючи конституційне звернення, виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

У конституційному зверненні не зазначено, яким саме положенням статті 124 Конституції України Конституційному Суду України належить дати офіційне тлумачення, а отже, не встановлено їх зв'язку із застосуванням господарськими судами статті 79 ГПК України.

Аналіз конституційного звернення та доданих рішень господарських судів свідчить про відсутність неоднозначного застосування положень статті 79 ГПК України Одеським апеляційним господарським судом та Вищим господарським судом України.

Витребувані під час попередньої підготовки матеріали свідчать, що суб'єкт права на конституційне звернення не погодився з ухвалою Господарського суду Одеської області від 27 жовтня 2003 року, якою поновлено провадження у справі, і оскаржив її до Одеського апеляційного господарського суду, а згодом ухвалу останнього про повернення апеляційної скарги – до Вищого господарського суду України, який уточнив резолютивну частину ухвали апеляційного господарського суду відмовою у прийнятті скарги Бурлаченка А.І.

Крім того, Законом України "Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень" від 18 листопада 2003 року (набрав чинності 1 січня 2004 року) до ГПК України внесено зміни. Зокрема, в частині першій статті 79 словосполучення "органом, що вирішує господарські спори, або відповідного питання компетентними органами" замінено словами "що розглядається іншим судом". Таким чином, можливість зупинення провадження у справі пов'язана лише з розглядом справи іншим судом, що, по суті, зняло питання, порушене у конституційному зверненні громадянина Бурлаченка А.І.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 49, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бурлаченка Андрія Івановича про офіційне тлумачення статті 124 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ